

InfoCuria
Retspraksis

dansk (da)

[Startside](#) > [Søgning](#) > [søgeresultater](#) > [Dokumenter](#)

Dokumentets sprog : dansk ECLI:EU:C:2022:231

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 –
BNP Paribas Personal Finance
(Sag C-288/20) (1)**

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale om lån optaget i udenlandsk valuta (schweizerfranc) – vilkår, der udsætter låntageren for en kursrisiko – artikel 4, stk. 2 – krav om forståelighed og gennemsigtighed – bevisbyrde – artikel 3, stk. 1 – betydelig skævhed – artikel 5 – klar og forståelig affattelse af et kontraktvilkår«

1. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – anvendelsesområde – vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand, eller som vedrører overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor – begreb – vilkår i låneaftalen, der fastsætter den udenlandske valuta som regnskabsvaluta og euroen som betalingsvaluta, og som udsætter forbrugeren for kursrisikoen – omfattet – vilkår, der skal fastsætte et væsentligt element, som kendetegner aftalen – efterprøvelse påhviler den nationale ret (Rådets direktiv 93/13, art. 4, stk. 2)*

(jf. præmis 23-32 samt konkl. 1)

2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – anvendelsesområde – vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand, eller som vedrører overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor – begreb – vilkår i låneaftalen, der fastsætter den udenlandske valuta som regnskabsvaluta og euroen som betalingsvaluta, og som udsætter forbrugeren for kursrisikoen – omfattet – betingelser – forpligtelse til at opfylde kravet om forståelighed og gennemsigtighed – rækkevidde*

(Rådets direktiv 93/13, art. 4, stk. 2, og art. 5)

(jf. præmis 34-37, 43 og 47-50, samt konkl. 2)

3. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – anvendelsesområde – vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand, eller som vedrører overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor – betingelser – klar og forståelig affattelse af et kontraktvilkår – bevisbyrden påhviler forbrugeren – ikke tilladt*

(Rådets direktiv 93/13, art. 4, stk. 2)

(jf. præmis 54, 58 og 61 samt konkl. 3)

4. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – urimeligt kontraktvilkår i artikel 3's forstand – begreb – vilkår i låneaftalen, der fastsætter den udenlandske valuta som regnskabsvaluta og euroen som betalingsvaluta, og som udsætter forbrugeren for kursrisikoen uden noget loft – omfattet – tilstedeværelse af en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen – uforholdsmæssig kursrisiko for forbrugeren – efterprøvelse påhviler den nationale ret*

(Rådets direktiv 93/13, art. 3, stk. 1, og art. 5)

(jf. præmis 70-75 samt konkl. 4)

Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at begrebet »aftalens hovedgenstand« i denne bestemmelses forstand omfatter vilkår i en

- 1) låneaftale, der fastsætter, at en udenlandsk valuta er regnskabsvaluta og euroen betalingsvaluta, og som har til følge, at forbrugeren bærer kursrisikoen, fordi disse vilkår fastsætter et væsentligt element, som kendetegner den nævnte aftale.

Artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at inden for rammerne af en låneaftale i udenlandsk valuta er kravet om, at vilkårene i denne aftale, som fastsætter, at den udenlandske valuta er regnskabsvaluta,

- 2) og euro er betalingsvaluta, og som indebærer, at kursrisikoen bæres af låntageren, skal være gennemsigtige, opfyldt, når den erhvervsdrivende har givet tilstrækkelige og korrekte oplysninger, der gør det muligt for en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger at forstå, hvordan den omhandlede finansielle mekanisme konkret fungerer, og at vurdere risikoen for sådanne vilkårs potentielt

betydelige negative økonomiske følger for dennes finansielle forpligtelser i hele aftalens løbetid.

- 3) Direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det er til hinder for, at bevisbyrden for, at et kontraktvilkår er klart og forståeligt som omhandlet i dette direktivs artikel 4, stk. 2, påhviler forbrugeren.

Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at vilkår i en låneaftale, som fastsætter, at den udenlandske valuta er regnskabsvaluta, og at euro er betalingsvaluta, og som indebærer, at det er låntager, der bærer kursrisikoen, uden at der er fastsat et loft herfor, kan bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren, idet den erhvervsdrivende under overholdelse af kravet om gennemsigtighed i forhold til forbrugeren ikke med rimelighed kunne forvente, at denne sidstnævnte ville acceptere en uforholdsmæssig risiko, der følger af sådanne vilkår.

1 EUT C 297 af 7.9.2020.